

Men naar det blir Slaatten, da har han op til 12,
Da faar han fuld Erstatning for lave Winterfold,
Da kan du tro en Husmand sin Plads betaler fort:
Da kan han kaste Sorgen og al Bekymring bort.

Men bliver Husmand nodig, til Verten han da gaar,
Da faar han dyrt betale de Smuler han nu faar,
Ja hver en Pris paa gammelt de er jo godt og vel,
Men Husmands Lon den samme, ja Pokker ta' slikt Stel.

Narvaagen maa han være og taale Rim og Frost,
Dg aldrig skal han klage paa nogen simpel Kost;
Thi Sugel faar han sjelden, som Kjød og Fleisk og Smør,
Men Silb og Grod og Velling en bedre Virkning gjor.

Det hender undertiden, at Husmand Kaffe faar,
Men den er kogt paa Grubben, som att paa Kjelen staar,
„Jeg tror man neppe skjønner, at Kaffen min er veik,
Den er jo kogt paa Kjelen, aa jammen er den heit“.

Ja Husmand skal indsættes, kun bare Nar for Nar,
Ja bare for en Prøve og se hvordan det gaar,
„Hvis han sig da forbryder, da vil jeg passe paa,
En ny Husmand indsætte, og du skal herfra gaa“.

En Bonde, som har mange Husmænd paa sin Gaard,
Faar Arbeidet udført paa ganske ringe Raar,
Til Verten skal han løbe, saa tidt som Bud han faar,
Dg hvis han vover trøite for Neflemang han faar.

Ja nok af slige Bønder udi vort Klippeland,
Som elsker godt det Fag, at plage Arbeidsmand;
Men om de sig betænkte, de gjorde det ei saa,
At Tjenere og Husmænd som Slaver nu maa gaa.

To Dage i hver Uge skal høre Husmand til,
Men blir han hjemme længre, da bliver Bonden vild,
„Det bliver vel det bedste, jeg Lensmand ta'r med mei
Dg gaar til Husmands-Slusken og danser Huskomhei“.

Naar denne er udfastet, saa Hytten den staar tom,
Saa er det vel en anden, som sættes i hans Rom,
Han faar de samme Regler som den, der var der før,
Dg hvis han derpaa kjepler, saa faar han samme Kjør.

Til Slutning maa jeg sige, det er jo ikke godt
For den, som gaar og træller, det er jo meget smaat,
En Husmands Lon er liden, det maa I skjønne paa;
En Husmands Kost er simpel, det kan I godt forstaa.

Dertil saa vil jeg lægge en Linje eller to:
Vor Husmands Kost i Norge er ingen Mand for go'
For Bonden skal han trælle saa længe han formaar,
Dg saa paa Omgangslægden, det blir hans sidste Raar.

Det er saart at skue den simple Arbeidsmand,
Hvor ynkelig han træller for den bedre Stand;
Saa længe han har Kræfter, saa gaar det nok saa bra,
Men naar han mister Helsen, vil ingen hanem ha'.

De Rige udi Gjestebud tidt reiser til hin'an,
Da burde de betænke den simple Arbeidsmand.
De burde gjøre Bytte med hannem blot et Aar,
Saa tror jeg at mod Slutningen, de bedre det forstaar.

Ja Visen har jeg digtet, men Navnet er ei sat,
Og hele Husmands Stilling har jeg paa Hjertet lagt,
Men hertil vil jeg si, at Visen taler sandt:
Thi Mægtige og Rige gjør Arbeidsmand til Fant.

~~~~~  
Pris 10 Dre.  
~~~~~